

[Søren Olesen.]

forslaget, finder jeg heller ikke, at det har nogen særlig berettigelse. Det at sikre en enkelt kreds af sparere kan dog ikke være en statsopgave. Det er, som om man i de senere år, hver gang et eller andet befolkningslag, en eller anden klasse, kommer med krav, er kommet ind på at søge at imødekomme ønskerne til skade for de øvrige. Jeg synes, at man med lige så god ret kan spørge: Hvorfor vil man ikke sikre ungdommens opsparing? Når unge sparere op for at bygge hjem, for at erhverve sig en ejendom, skabe sig en livsstilling, er det så ikke lige så nødvendigt, at de er sikret imod forringelse af pengenes værdi? Men det er umuligt at skabe en sådan almindelig sikring for alle, og derfor mener jeg, det er fuldstændig uretfærdigt at søge at skabe den for nogle enkelte; desto mere vil det gå ud over dem, der stadig står udenfor.

Man har ved udarbejdelsen af dette lovforslag rådspurgt tre økonomiske organisationer her i landet, nemlig Danmarks Sparekasseforening, Danske Bankers Fællesrepræsentation og Assurandør-Societetet. Disse tre økonomiske organisationer, der er fuldstændig upolitiske, udtaler alle, at det ville være bedre at standse inflationen og sikre pengeværdien imod forringelse end at komme med et forslag som dette. Nu har disse tre organisationer fremsat deres udtalelser i meget pæne vendinger, men jeg må sige, at de indeholder i virkeligheden en meget stærk kritik af den pengepolitik, der er ført i de senere år, og den kommer altså fra organisationer, som har stor indsigt i landets pengevæsen. Det er en ret skarp kritik, der her rettes imod den politik, der er ført, og når vi nu har en dygtig og klog finansminister, vil jeg anbefale ham at samle sin opmærksomhed om dette spørgsmål, som ville løse de økonomiske problemer på en helt anden måde end ved disse stykkevise ordninger og påtænkte forslag om skattelettelse for opsparing o. s. v., som kun kan blive noget lapperi, og som ikke går til ondets rod.

Når der tales om forringelser af pengeværdien, er det jo sådan, at der er en kreds af borgere, der — skal vi sige det sådan — blæser denne forringelse et stykke, ja, de har endda haft fordel af den, nemlig alle dem, der har investeret i fast ejendom og

ikke mindst dem, som har gjort det ved hjælp af lån. Forholdet er jo det, at den, der investerer i fast ejendom ved hjælp af lånt kapital, har større fordel af inflation og forringelse af pengeværdien, jo større lån han har, og jo mindre andel hans egen kapital udgør, idet han for sin forholdsvis ringe indsats høster fordel af den forøgede ejendomsværdi, medens långiveren bliver snydt og narret. Nu har man gennem en årrække snydt og narret långiverne, d. v. s. indskyderne i banker og sparekasser og forsikringstagerne, idet man stadigvæk har forringet deres andel, mens de, som har haft kapitalen anbragt i fast ejendom, har høstet fordelene. Samtidig klager man over, at der nu ikke er lånemidler til rådighed, og at renten er blevet høj. Ja, det tror jeg. Når långiverne stadig er blevet snydt, bliver de efterhånden så kloge, at de siger: den går vi ikke på længere.

Hele kreditspørgsmålet hænger sammen med, at man forringer pengeværdien. Nu har man adskillige gange devalueret kroneværdien, og man har hver gang sagt, at det var en nødvendighed. Hvordan fremkommer denne nødvendighed? Den fremkommer ved, at man så at sige blander uægte penge mellem de ærlige og redelige penge. Hver gang der sker en opskrivning af ejendomsværdien, og den belånes, og nationalbanken optræder som køber af obligationerne, sker der en sådan iblanding af falske penge mellem de ærlige, en iblanding af penge, hvor der ikke foreligger nogen produktion, og det er klart, at en pengeudstedelse uden en produktion bagved skal virke forringende på hele pengeværdien til skade for dem, der har opsparet af deres arbejds løn. Akkurat det samme sker, når stat og kommune ved at pantsætte skatteyderne stifter nye lån og nationalbanken optræder som långiver. Der er ikke skabt nogen øget produktion; man pantsætter skatteydernes kommende indtægter, så optager man lån, sætter penge i omløb, og den samlede pengeværdi forringes.

Jeg mener, det er i høj grad påkrævet, at man i stedet for at komme med lovforslag som det foreliggende tager hele dette spørgsmål op til overvejelse. Venstre og de konservative er jo gået i spidsen med at forlange nye lapperier. Det ærede medlem hr. Lorentzen, som talte på venstres vegne, sagde ganske vist, at man var modstander